

SENTINȚĂ

în numele Legii

19 aprilie 2017

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Stella Bleșceaga
Grefier Diana Boico

cu participarea:

Procurorului XX
Avocatului XX

examinând în ședință de judecată publică în procedură generală cauza penală de învinuire a lui,
XX, născut la XX, originar XX, supus militar, studii superioare juridice, fără antecedente penale,
celibatar, domiciliat XX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal,

date cu referire la examinarea cauzei: *29 februarie 2016 – 19 aprilie 2017*

constată:

Inculpatul XX, activând în calitate de inspector inferior al batalionului nr.3, plutonul Hîncești - Cimișlia - Leova al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, urmărind scopul obținerii certificatului-dovadă, că a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatului medical din dotarea poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1139 din XXXXXXXXXX și Instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și măsurare a vitezei mijloacelor de transport auto cu ajutorul complexelor de măsurare și înregistrare video a vitezei mijloacelor de transport „Iskra-1”, „Iskra Video”, „Bercut-Viza” și „Binar” și de testare alcoolscoptică „Drager 6810” și este admis la utilizarea acestora în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășire a vitezei stabilite și a stării de ebrietate, la data de 05 august 2015, aproximativ orele 11:00 min., aflându-se în biroul de serviciu nr. 106 din str. Doina 102, mun. Chișinău, al șefului Direcției Supraveghere Transport și Circulație Rutieră a INP al MAI, XX, care potrivit prevederilor art. 123 alin.(2) Cod Penal este persoană publică i-a oferit acestuia mijloace bănești în sumă de XX lei, pentru a-l determina să elibereze certificatul menționat.

Procedura de citare legală respectată.

Inculpatul XX, fiind audiât în ședința de judecată vinovăția în comiterea infracțiunii încriminate nu a recunoscut și instanței de judecată a declarat, că a activat în cadrul Inspectoratului de poliție Hîncești în anul 2013. La finele lunii iulie 2015 s-a transferat în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP. În dimineața zilei de 05 august 2015 după serviciu, a fost anunțat de comandant să se deplaseze la sediul Inspectoratului Național de patrulare al IGP pentru a lua un set de acte, inclusiv și raportul pentru susținerea examenului pentru utilizare aparatului „Drager”. Totodată a menționat, că fiind un angajat nou, nu dispunea de uniformă de serviciu, de aceea pentru a se deplasa la sediul inspectoratului a împrumutat-o de la un coleg de serviciu pe nume XX. Deplasându-se la sediul Inspectoratului Național de Patrulare, s-a întâlnit în incinta sediului cu un alt coleg, tot angajat nou, după care s-au schimbat cu câteva vorbe. Acesta i-a comunicat, că la fel are și el raportul respectiv, și dacă nu îi este greu, să îl transmit la semnare și pe al său. A fost de acord, nu a văzut în aceasta o problemă, apoi s-a deplasat spre biroul lui XX. A intrat s-a prezentat, i-a comunicat motivul prezenței, acesta se afla la masa din birou, i-a făcut semn să se apropie. I-a înmănat rapoartele ce se aflau într-o folie de polietilenă. Ultimul, a extras rapoartele din folia de polietilenă, de unde a văzut banii care erau destinați pentru procurarea uniformei și care se aflau în folie și în momentul următor l-a întrebat pe cine i-a spus să vină în biroul lui, la care a încercat să îi explice, însă acesta s-a ridicat de la masa de serviciu și i-a spus să-l urmeze în biroul alăturat. Respectiv l-a urmat, a rămas în biroul alăturat cu un coleg de - a lui XX și a scris o declarație, iar dumnealui practic nici nu a asistat, a părăsit biroul, iar în câteva minute s-a prezentat cu grupa operativă a Inspectoratului de Poliție sector Râșcani, mun. Chișinău. Respectiv a fost audiât de ofițerul de urmărire penală. La întrebările avocatului inculpatul a menționat, că deplasându-se în mun. Chișinău, avea asupra sa doar rapoartele respective și banii personali care erau destinați pentru procurarea uniformei. Colegii de serviciu i-au comunicat, că trebuie să plece la dl. XX să semneze actele, ca ulterior să fie anunțat când va fi susținut testul preconizat pentru următoarele zile. A declarat, că nu a avut intenția de a-l corupe pe XX, deoarece acesta primea testarea, ci doar viza actele. La întrebările adresate de către acuzatorul de stat inculpatul a relatat, că nu cunoștea cu exactitate cine eliberează certificatul pentru utilizare aparatului „Drager”, știa doar că trebuie să avengeze raportul, iar apoi va fi anunțat când trebuie să se prezinte. Cu câteva zile înainte de plecare la mun. Chișinău, într-o companie de colegi între care se afla și colegul cu numele de familie XX, l-a întrebat adresa sediului inspectoratului, fiind nou angajat nu îl cunoștea, dumnealui i-a comunicat că se află pe str. Doina, ulterior l-a întrebat unde se vizează raportul respectiv, la care i-a comunicat că la primul etaj în aripa dreaptă a clădirii, în biroul domnului XX. La intrarea în sediul Inspectoratului Național de patrulare s-a legitimat în fața ofițerului de gardă și i-a comunicat că merge la domnul XX, însă a fost îndreptat în altă parte. Când i-a dat documentele în folie lui XX, totul s-a întâmplat foarte repede și nu a avut posibilitate să-și ia banii iar ultimul repede s-a ridicat de la masă și a început să-i adreseze întrebări.

Martorul XX, fiind audiât în ședința de judecată a declarat, că nu îl cunoștea pe inculpatul XX pînă la acel incident. La data de 05 august 2015, orele 10:55, XX s-a înregistrat la unitatea de gardă a INP și a intrat la el în biroul nr.106. S-a prezentat ca inspector și i-a înmănat un plic din polietilenă cu niște foi albe. Când a scos filele din acel plic a văzut că acolo erau și bani în sumă de XX lei. L-a întrebat pe XX cine este el și scopul vizitei, la ce a primit un răspuns că a fost îndreptat de un alt coleg de al său pe numele XX. La întrebarea adresată către XX cine este el, dacă cunoaște ceea ce face și dacă este ferm convins că nu a încurcat birou - dumnealui a răspuns afirmativ. Atunci cu plicul respectiv și cu XX au mers în biroul vecin unde stăteau colaboratorii XX și XX și a întrebat dacă „astfel la noi se eliberează certificate”, după care a chemat pe toți în birou, i-a spus lui XX să scrie explicații pe marginea cazului și să-l cheme pe comandantul nemijlocit a dumnealui, a făcut apel telefonic la 902 și la fața locului au venit angajații ai IP Râșcani și ai SPIA. La întrebările adresate martorul a concretizat, că modalitatea de înregistrare a actelor pentru comisia privind utilizarea mijloacelor tehnice este depunerea raportului prin intermediul comandantului pentru permiterea de a activa cu mijloacele tehnice din dotare „Iskra-video” și „Drager”, rapoartele sunt înregistrate în cancelaria după care se repartizează Secției Patrulare Rutieră unde solicitantului în urma unui test se eliberează certificatul valabil pe termenul de un an de zile. Viza de raport o aplică sau el sau șeful INP al IGP. Martorul a menționat că inculpatul XX nu a spus nici un cuvînt cînd a intrat. s-a apropiat de masă și i-a înmănat plicul din polietilenă. la

întrebarea acestuia privitor la conținutul plicului și dacă cunoaște unde a venit, inculpatul a răspuns că a venit după raportul și cunoaște unde a venit. Inculpatul nu a depus careva explicații și nu a explicat apariția banilor.

Martorul XX, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că pe inculpatul îl cunoaște în legătura cu cazul dat. Într-o zi în perioada caldă a anului 2015, precis nu ține minte stătea la el în biroul de serviciu situat pe adresa mun. Chișinău, str. Doina 102, a fost telefonat de comandantul plutonului HN-CM-LV – locotenent-colonel XX, care i-a comunicat privitor la doi angajați noi din cadrul plutonului care îl conduce, întrebându-l despre procedura eliberării certificatului pentru folosirea aparatelor „Drager” și „Iskra-Video”. I-a explicat, că este necesar să întocmească un raport comun, sau două rapoarte separate în care să includă informația privitor la faptul studierii regulamentului privind utilizarea mijloacelor tehnice respective, ulterior să înregistreze acest raport în cancelaria INP al IGP, după care să fie aplicată viza șefului subdiviziunii XX. Ulterior, după rezultatele examenelor va fi stabilit dacă au trecut testare sau nu. Peste ceva timp, la ora mesei, la el în birou a intrat XX și a întrebat pe cei prezenți privitor la faptul la cine trebuia să vină XX invocând că acesta a venit la el cu careva rapoarte și mijloace bănești. A fost solicitată intervenția grupei operative din cadrul serviciului 902, până la sosirea colaboratorilor SPIA, inculpatul Buhă Iurie a scris explicații sau raport, după care a fost chemat comandantul său XX. Nu cunoaște ce a scris XX în explicații. Conform procedurii, comandantul de pluton și comandantul de grupă trebuie să prezinte raportul respectiv, nu inspectorul să vină singur.

Martorul XX, fiind audiat în ședința de judecată a declarat, că în anul 2015, posibil că pe data de 05 august 2015 se afla în biroul de serviciu în incinta Inspectoratului Național de Patrulare situat în str. Doina. Într-un moment în birou au intrat XX și XX a fost întrebat unde este colegul XX. Din discuție a înțeles, că inculpatul a intrat în biroul șefului subdiviziunii XX cu rapoarte pentru a fi admis la testare pentru eliberarea ulterioară a certificatului privind utilizarea mijloacelor tehnice speciale și a plasat în acte și sumă de XX lei. Adresându-i inculpatului întrebarea privind proveniența banilor, acesta a răspuns că sunt pentru eliberarea certificatelor și a spus că a fost trimis de colegul XX. Ulterior, a asistat la efectuarea cercetării la fața locului și luarea explicațiilor de colaboratorii SPIA. Concluzia privind destinația banilor a făcut-o reieșind din declarațiile altor martori și din discuția dintre inculpat și XX. Personal lui inculpatul nu i-a spus pentru ce erau destinați banii. A mai menționat martorul, că XX a stat în biroul lor timp de 15-20 minute după care a ieșit, iar XX a rămas, ulterior s-a prezentat și comandatul acestuia pe nume XX, care i-a reproșat comportamentul inculpatului.

Martorul XX fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că l-a cunoscut pe XX nu cu mult înaintea cazului dat. Când s-a întâmplat cazul, nici nu era pe teritoriul Republicii Moldova, ulterior când a revenit în luna august a aflat că XX s-a prezentat la șeful subdiviziunii INP XX în birou și a discutat despre o sumă bănească. A concretizat că nu a activat împreună cu XX într-un batalion, pînă luna iulie a activat în cadrul batalionului HN-CM-LV, nu ține minte dacă a discutat vre-o dată cu XX, poate în cercul de colegi, superficial, dar despre ceva concret nu a vorbit cu el și nu cunoaște de ce inculpatul spune că a fost trimis de el la XX.

Martorul XX fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că anterior a activat la IP Hîncești și îl cunoaște pe XX, au fost colegi de serviciu. În luna august 2015 a fost solicitat să se prezinte la Serviciul resurse umane și contabilitate, unde l-a întâlnit pe XX, l-a întrebat unde se află contabilitatea, acesta i-a explicat. Ulterior a aflat că XX a fost reținut pentru corupere activă. La întrebările adresate, martorul a comunicat că i-a transmis lui XX și raportul său în scris privind susținerea colocviului pentru utilizarea aparatelor „Drager” și „Iskra-Video”. Inculpatul l-a anunțat, că la cine să se adreseze ca să fie admiși la colocviu. Comandantul de pluton, domnul XX cunoștea că el împreună cu XX intenționează să susțină colocviu în acest sens, i-a explicat că trebuie să meargă la brigada de patrulare și ulterior o să le comunice data testării. A mai comunicat martorul că l-a rugat pe XX să înregistreze și actele lui, i-a transmis raportul și s-au înțeles să se întâlnească ulterior ca să-i comunice data testării. XX avea un raport pus în plic-folie, după ce a luat raportul lui, l-a plasat tot în acel plic. După câte își amintește, XX avea în plic careva mijloace bănești, însă nu cunoaște ce sumă, i-a explicat că intenționează să-și cumpere uniformă, careva mijloace bănești lui XX nu i-a transmis.

La demersul apărării a fost audiat martorul XX care a declarat în fața instanței, că îl cunoaște pe Buhă Iurie din perioada când au fost colegi de serviciu la IP Hîncești și îl caracterizează că pe o persoană cu bunele maniere și care respectă legea. Ulterior în luna august 2015, când XX a fost transferat la INP al IGP, acesta nu era dotat cu uniformă de serviciu, l-a rugat pe el să-i împrumute pentru câteva zile un set de uniformă de vară. La începutul lunii august, când l-a întâlnit pe el, XX l-a întrebat adresa magazinului specializat unde se vinde uniformă, acesta i-a spus că magazinul se află pe str.V. Lupu, mun. Chișinău. După discuție, XX a rămas la în or.Hîncești, iar XX a mers la Chișinău să-și cumpere uniformă, totodată inculpatul a menționat că intenționează să meargă și la INP al IGP după careva certificate. Din cuvintele martorului costul unui set de uniformă este aproximativ de XX lei.

Din mijloace de probă sub formă de înscrisuri administrate în fază de urmărire penală și anume :

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 august 2015, în cadrul căruia a fost examinat locul săvârșirii infracțiunii și ridicat 1 file în care se aflau 2 foi A4 ce conțin rapoarte pe numele șefului INP al IGP al MAI din numele cet. XX și XX și 6 bancnote a câte XX lei cu seria și număr: F XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX, XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX. (f. d. 15-16);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 08 octombrie 2015, în cadrul căruia a fost examinat file-ul în care se aflau 2 foi A4 ce conțin rapoarte pe numele șefului INP al IGP al MAI din numele cet. XX și XX și 6 bancnote a câte XX lei cu seria și număr: F XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX, XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX. (f.d. 20-22);

- procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 25 ianuarie 2016, în cadrul căreia a fost ridicat de șeful DSTCR a INP al IGP MAI, XX: copia ordinului nr.45 din 19 februarie 2010, copia ordinului nr. 17 din 23 martie 2015, copia ordinului nr.34 din 10 august 2015, copia Hotărârii Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009, copia legitimației cet. XX, copia ordinului nr.94 din 18 martie 2013; (f.d. 38-39).

Corpuri delictive:

- 2 foi A4 ce conțin rapoarte pe numele șefului INP al IGP al MAI din numele cet. XX și XX și 6 bancnote a câte XX lei cu seria și număr: F XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX, XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX. (f. d. 23);

- documente: copia ordinului nr. 45 din 19 februarie 2010, copia ordinului nr.17 din 23 martie 2015, copia ordinului nr.34 din 10 august 2015, copia Hotărârii Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009, copia legitimației lui XX, copia ordinului nr.94 din 18 martie 2013; (f. d. 56)

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Conform art. 21 al Constituției Republicii Moldova și art. 8 CPP, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statut de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „erga omnes”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art.101 alin.(1) și (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căreia sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În conformitate cu art.24 CPP, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

În privința inculpatului XX a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 alin. (3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit pe care l-a primit contra semnătură (f.d. 82).

Având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor martorilor, mijloacelor de probă sub formă de înscrisuri și corpuri delictive, administrate în cadrul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, declarațiile inculpatului, instanța constată că fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există și a fost săvârșită de acesta.

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acuzațiile sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”. Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr.25, p.65, alin.161*).

Aceste probe sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert, că XX la data de 05 august 2015, deținând funcția de inspector de patrulare în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, s-a prezentat la sediul INP al IGP din str. Doina 102, în biroul șefului Direcției supraveghere transport și circulației rutiere - XX și i-a oferit acestuia mijloace bănești în sumă de XX lei, pentru a-l determina să elibereze certificatul privind utilizarea mijloacelor tehnice de model „Iskra-1”, „Iskra Video”, „Bercut-Viza” și „Binar” și de testare alcoolscoptică „Drager 6810” .

În cadrul cercetării judecătorești, însăși inculpatul XX nu a negat, că s-a prezentat la șeful subdiviziunii XX pentru a transmite rapoartele privind admiterea la testarea privind utilizarea mijloacelor tehnice speciale, precum a fost îndreptat de colegii de serviciu, însă nu a avut intenția de ai transmite careva sume de bani lui XX pentru a facilita eliberarea certificatelor menționate, iar suma de bani în cuantum de XX lei, a câte XX lei valoarea nominală a fiecăruia, era plasată în acea folie împreună cu rapoartele, și era destinată pentru procurarea uniformei de care nu dispunea, fiind angajat nou.

Instanța de judecată versiunea inculpatului în acest sens o tratează ca o modalitate de apărare și eschivare de la răspundere penală fiind combătută prin probele administrate.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit, că potrivit ordinului nr.45 din 19 februarie 2010, Burda Aurelian a fost numit în calitate de șef Direcției supraveghere transport și circulației rutiere din cadrul INP al IGP, deținând calitatea de persoană publică.

Conform art. 123 alin. 2 Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

La 05 august 2015, XX se afla la locul de muncă, îndeplinind obligațiunile de serviciu, cînd la el în birou s-a prezentat inspectorul de patrulare XX în scop de ai transmite rapoartele privind admiterea la examenul pentru utilizarea mijloacelor tehnice de către agenții de patrulare în cadrul activității sale. În afară de rapoarte, în folia transmisă lui XX erau și mijloace bănești în sumă de XX lei.

Martorul XX cu ocazia audierii în cadrul cercetării judecătorești a confirmat, că în ziua de 05 august 2015 s-a întâlnit cu colegul său XX în incinta Inspectoratului Național de Patrulare, la rândul său el la fel i-a transmis și raportul său în scopul admiterii la testare pentru a primi certificatul privind utilizarea mijloacelor speciale. Necăzind, că în cadrul audierii inculpatul a repetat, că era nou angajat, nu cunoștea cu certitudine la cine să se adreseze, martorul XX a declarat, că inculpatul a fost acel care i-a explicat unde este amplasată contabilitatea inspectoratului și a fost de acord să transmită pentru a fi semnat și raportul acestuia, menționând, că el cunoaște la cine să se adreseze.

La fel, martorul a menționat, că a observat în plicul de polietilenă unde a plasat și raportul său, mijloace bănești, însă explicația inculpatului după cum a susținut și martorul, că banii erau destinați pentru procurarea uniformei de serviciu. În acest aspect alegația inculpatului, că a uitat de mijloacele de bani care erau plasată în folie este lipsită de suport factologic, or, declarațiile martorului XX confirmă, că i-a transmis raportul inculpatului nu cu mult înainte de a le transmite lui XX și anticipat evenimentelor ce constituie obiect al cauzei penale a avut loc o discuție între inculpat și martor cu referire la acest subiect. Prin urmare, argumentul inculpatului, că banii erau plasați în acel plic, erau surse destinate pentru procurarea uniformei și a uitat de ei, nu poate fi reținută de către instanța de judecată ca fiind una plauzibilă.

Martorul XX fiind audiat în ședința de judecată a confirmat clar, că imediat în data de 05 aprilie 2015 după producerea evenimentelor la întrebările adresate inculpatul, XX a răspuns ca mijloacele bănești plasate în acest plic erau destinați pentru favorizarea eliberării certificatelor de utilizare a mijloacelor speciale.

Martorul XX a declarat în fața instanței de judecată, că a fost telefonat de comandantul lui XX și i-a fost la cerere explicată procedura depunerii raporturilor și anume că în conformitate cu procedură stabilită, comandantul de pluton și comandantul de grupă trebuie să prezinte raportul respectiv privind utilizarea mijloacelor tehnice speciale de către agenții de patrulare prin intermediul cancelariei Inspectoratului Național de Patrulare, pentru a fi înregistrate, ulterior fiind vizate de către șeful subdiviziunii în cazul dat XX sau șeful Inspectoratului Național de Patrulare, dar nu să se prezinte inspectorul personal.

Declarațiile martorului XX, care a fost audiat la demersul părții apărării, instanța le consideră ca fiind irelevante și impertinente cauzei

deoarece nu probează careva circumstanțe de fapt, ci doar dovedesc că între martorul menționat și inculpatul a avut loc o discuție privitor la procurarea uniformei.

Pe cale de consecință, instanța menționează, că mijloacele de probă administrate în prezenta cauză au fost obținute în mod legal, instanța conchide că vinovăția inculpatului XX în comiterea infracțiunii de corupere activă este dovedită și prin conținutul declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești.

În acest mod, XX, a oferit personal șefului Direcției supraveghere transport și circulației rutiere din cadrul INP al IGP XX, mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru acesta sau pentru o altă persoană din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare, în sumă de XX lei, în scopul obținerii de către această certificatul de utilizare a aparatelor speciale.

În drept, fapta inculpatului XX oferirea unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzi sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de corupere activă, infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Deși inculpatul a susținut că singura rațiune pentru care s-a prezentat la XX a fost pentru a-i transmite rapoartele privind admiterea la pentru obținerea certificatului de utilizare a mijloacelor tehnice speciale, instanța de judecată apreciază critic declarațiile lui XX, fiind combătute prin probele administrate. Or, rapoartele erau pe numele Șefului Inspectoratului Național de Patrulare dl. XX, iar inculpatul s-a adresat nemijlocit la șeful adjunct al Inspectoratului Național de Patrulare, care conform Ordinului cu privire la organizarea activității de secretariat și circulația documentelor în cadrul INP a drept de semnătură. Iar, folia în care se aflau rapoarte era una transparentă, iar mijloacele bănești erau plasate între două file (f. d. 19), ceea ce formează instanței convingerea cu privire la destinația acestora și anume oferirea acestora unei persoane cu funcție de răspundere din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare pentru facilitarea obținerii certificatului menționat.

Referitor la alegația apărării, că aceste certificat poate fi obținut doar după susținerea unei testări privind utilizarea mijloacelor tehnice, instanța de judecată o găsește irelevantă, or, era necesară să fie semnătura șefului Inspectoratului Național de patrulare sau șefului Direcției Supraveghere Transport și Circulație Rutieră (XX) de admitere la testare, iar certificatele privind admiterea la utilizarea mijloacelor tehnice speciale în procesul de depistare și documentare a cazurilor contravenționale erau semnate nemijlocit de către șeful Direcției Supraveghere Transport și Circulație Rutieră - XX (f. d. 55).

Instanța de judecată reține că, declarațiile martorilor - colaboratorii de poliție s-au completat reciproc, și careva dubii în privința declarațiilor aceste declarații fiind întărite prin mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală (procesul verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de examinare a obiectului, procesul-verbal de ridicare).

Declarațiilor inculpatului instanța de judecată le dă o apreciere critică, considerându-le drept o metodă de apărare, în scopul de a se eschiva de răspundere, deoarece ele sunt în contrariu probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Or, simpla afirmație a unei stări de fapt – fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă - nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe incontestabile.

Pentru existența infracțiunii de corupere activă, instanța reține că trebuie să fie întrunite, cumulativ, următoarele condiții, referitoare la latura obiectivă:

- promisiunea, oferirea sau darea să aibă ca obiect bani, bunuri, avantaje, servicii, privilegii, stipulate în textul normativ al art.325 CP- corupere activă;
- banii, bunurile, avantajele promise, oferite sau date să fie necuvenite, să nu fie datorate în mod legal, deci să aibă caracter de retribuție, adică să constituie plata sau răsplata în vederea efectuării unui act determinat, arătat în mod explicit;
- acțiunea pentru a cărei îndeplinire subiectul activ dă bani să țină de obligațiile de serviciu ale funcționarului public.

De asemenea, este necesară acțiunea corelativă de primire a remunerației ilicite, acțiune săvârșite de persoană publică ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

În ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii, se reține că această faptă se săvârșește numai cu intenție directă calificată prin scop, care constă în efectuarea sau neefectuarea unui act ce intră în atribuțiile de serviciu ale persoanei publice, neexistând, niciun dubiu, asupra atitudinii inculpatului de conștiință și voință. Astfel, voința sa constă în săvârșirea uneia sau mai multora din acțiunile specifice elementului material al infracțiunii – știind că foleasele nu se cuvin persoanei publice, reprezentându-se pericolul creat pentru relațiile sociale privind bună desfășurare a activității de serviciu a funcționarilor publici. Acțiunea, care constituie elementul material al infracțiunii, se săvârșește numai cu intenție directă, făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă, aspecte dovedite cu prisosință de probele dosarului.

Pentru existența și implicit, consumarea infracțiunii de corupere activă, nu interesează dacă persoana publică nu se lasă coruptă și nu le acceptă ori nu a reușit să realizeze solicitarea, infracțiunea este formală și se consumă odată cu săvârșirea acțiunii de promisiune, oferire sau din momentul dării în întregime a remunerației ilicite, ceea ce în speță s-a realizat.

Stabilind vinovăția inculpatului XX instanța de judecată va dispune condamnarea acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. art. 7,75 CP RM, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui ce a comis fapta, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La individualizarea pedepsei ce va fi aplicată inculpatului, instanța va ține seama de gradul de pericol social al faptei concretizat în modul și mijloacele de săvârșire, calitatea pe care o avea și de care s-a folosit la comiterea ei, respectiv aceea de angajat al organelor afacerilor interne, ce impunea obligatoriu respect pentru lege și asigurarea aplicării corecte a acesteia, în special, de atitudinea nesinceră a inculpatului pe întreg parcursul procesului penal.

În acest sens, instanța reține pericolul social sporit al infracțiunilor de corupere, care se atribuie la categoria celor ce implică funcția

În acest sens, instanța reține pericolul social sporit al infracțiunilor de corupere, care se adaugă la categoria celor ce implică funcția publică, acțiunile infracționale ale inculpatului aducând atingere imaginii autorității pe care o reprezenta.

De asemenea va avea în vedere și circumstanțele personale ale inculpatului, care nu a recunoscut faptele săvârșite, mizând pe presupusa inconsistență a materialului probator aflat la dosarul cauzei, manifestând o atitudine corectă față de derularea procesului penal și a celui judiciar, vârsta acestuia.

În circumstanțele descrise, având în vedere că sancțiunea normei art. 325 alin.(1) Cod Penal prevede pedeapsă cu închisoare pe termen de până la 6 ani, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de judecată va avea în vedere, că infracțiunea săvârșită de inculpatul dezvoltă un grad ridicat de pericol social, concret, concretizat în modul și mijloacele săvârșite a actelor materiale ce compun latura obiectivă a infracțiunii săvârșite, împrejurările în care a fost comisă, urmările produse cât și aspectul deloc neglijat că, inculpatul știa de consecințele unor astfel de fapte antisociale.

Conform art.61 alin.(2) Cod Penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite.

Circumstanțe menționate, în totalitatea lor, permit de a concluziona că corectarea și reeducarea lui XX este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală, deoarece conduita inculpatului, denotă faptul că acesta nu a făcut concluziile de rigoare și nu a sesizat gravitatea faptei comise.

Astfel, inculpatului XX urmează a-i fi stabilită o pedeapsă în baza art. 325 alin. 1 Cod penal de 3 ani închisoare. Însă având în vedere aspectele privind persoana inculpatului, vârsta acestuia, nu este cunoscut cu antecedente penale, instanța de judecată apreciază că scopul pedepsei aplicate acesteia poate fi atins și prin modalitatea suspendării condiționate a executării acesteia, ca o alternativă aptă să conducă la reeducarea lui și să-i ofere posibilitatea de relație cu mediul social, care să determine schimbarea atitudinii față de valorile ocrotite de legea penală.

În astfel de circumstanțe instanța dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare stabilită lui XX pe o durată de 3 (trei) ani, ce constituie termen de probațiune în condițiile art. 90 Cod penal.

În baza art. 90 alin. (6) Cod penal, instanța de judecată va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor a căror nerespectare duce la revocarea suspendării condiționate.

Astfel, instanța de judecată consideră că pedeapsa ce urmează a fi stabilită față de inculpat este una, legală și întemeiată, aceasta din urmă va duce la atingerea deplină a scopurilor legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept. Prin numirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei față de inculpat, instanța de judecată își exprimă convingerea și încrederea că inculpatul va manifesta un comportament corect și prin muncă va îndreptăți încrederea acordată de instanța de judecată. Totodată, reieșind din norma și scopul legii penale, pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, însă aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor trase la răspundere penală

Totodată, instanța de judecată consideră necesar de a aplica inculpatului pedeapsa complementară obligatorie sub formă de amendă. Sancțiunea pecuniară va fi aplicată reieșind din cuantumul de 20 lei pentru o unitate convențională conform legislației în vigoare la momentul comiterii infracțiunii.

Soarta corpurilor delictive va fi hotărâtă în conformitate cu art. 162 CPP.

În baza prevederilor art. art. 162, 384-389 CPP, instanța de judecată,

hotărăște:

Se recunoaște vinovat XX de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod Penal și i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii sub formă de amendă în cuantum de XX unități convenționale ce constituie suma de XX lei.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui XX se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă, în perioada de probațiune, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent, care exercită controlul privind executarea pedepsei.

Măsura preventivă față de inculpatul XX nu a fost aplicată în faza judecării cauzei penale.

Corpuri delictive care se află la păstrare anexate la dosarul de control:

- 6 bancnote a câte 100 lei cu seria și număr: F XX nr.XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX, F XX nr. XX conform art. 162 alin. 4 CPP se trec în proprietatea statului.

- două foi A4 ce conțin rapoarte pe numele șefului INP a IGP din numele lui XX și XX de nimic.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței

Judecătorul

semnătura

Stella Bleșceaga

Copia corespunde originalului, judecător